

ALICE MUNRO SKRIVER OM LUND, BRITISH COLUMBIA

Nobelpriset i litteratur gick till Alice Munro, en kanadensisk novellförfattare i min ålder (hon är 82). Ett bra val, tycker jag, inte minst av personliga geografiska skäl. Kanada intresserar mig nämligen så mycket, på många sätt, att jag, på initiativ av Sten Bertil Olsson, släpade med mig hela utbildningsnämnden tvärs över kontinenten till Vancouver under min tid som ordförande.

Och Kanadas geografi och natur är alltid närvarande i hennes noveller. Den inledande novellen i "Brinnande livet" som heter Att nå Japan är en skilsmäso- och kärleksnovell som till stor del utspelar sig under en tågresa från Vancouver (fantastisk stad!) via Saskatoon (präriestad där lundadelegationen tillbringade några dygn) till Toronto. Den övergivne mannen och fadern arbetar en tid i Lund, ett litet hamnsamhälle norr om Vancouver.

Om Lund kan jag berätta att staden grundades och namngavs 1899 av bröderna Frederick och Charles Thulin - invandrare från Lund, Skåne.

Gunnar Stensson

Ja, det står inte särskilt mycket om Lund i novellen, men sammanträffandet är ju lustigt. Nån här kanske vet vilka bröderna Thulin var.

DOC LOUNGE LUND: 15 OKTOBER

THE ACT OF KILLING

Joshua Oppenheimer / Danmark, Storbritannien, Norge / 2012/ 159min

In this chilling and inventive documentary, executive produced by Errol Morris (The Fog Of War) and Werner Herzog (Grizzly Man), the filmmakers examine a country where death squad leaders are celebrated as heroes, challenging them to reenact their real-life mass-killings in the style of the American movies they love. The hallucinatory result is a cinematic fever dream, an unsettling journey deep into the imaginations of mass-murderers and the shockingly banal regime of corruption and impunity they inhabit.

Shaking audiences at the 2012 Toronto and Telluride Film Festivals and winning an Audience Award at the 2013 Berlin International Film Festival, The Act of Killing is an unprecedented film that, according to The Los Angeles Times, “could well change how you view the documentary form.”

NÄR: 15 OKTOBER kl 19.00-23.00

VAR: [Mejeriet](#), STORA SÖDERGATAN 64, LUND

ENTRE: 80 kr // Student 60 kr

GULDKORT 300 kr, ger dig fritt inträde till alla ordinarie visningar under hösten.

LIDFORSS - HUNDRA ÅR SEDAN

Den 23 september i år var det 100 år sedan Bengt Lidforss dog.

VB-skribenten Sten Henriksson har skrivit en läsvärd kortessay, som finns publicerad på [Kulturportal Lund](#).

SVERIGE BÄST AV GUNNAR STENSSON

Sverige toppar OECD:s internationella undersökning av vuxnas förmåga att lösa problem genom att läsa och räkna som offentliggjordes 8 oktober. Vi ligger klart över OECD:s övriga nationer. Men resultatet gäller förstås dem som gått i skolan före friskolereformen, det fria skolvalet, skolpengen och vinstuttagningen.

Den yngsta åldersgruppen i mätningen, 16 till 19 åringar, är sämst. De började skolan mellan 2001 och 2004 och drabbades alltså av Alliansens skolpolitik.

En annan svag grupp är de äldsta, 60 till 65. De fick sin utbildning innan grundskolan var fullt genomförd.

Det tar 50 år innan skolsystemets verkningar omfattar hela folket. Om inte en förändring sker ligger Sverige alltså illa till ungefär 2060.

LUNDS SKOLOR ÄR INTE SÄMST AV GUNNAR STENSSON

Idag, 9/10, presenterades det med spänning väntade resultatet i Lärarförbundets skolranking "Bästa skolkommun".

Och Lunds kommun ligger fortfarande bland de tio bästa. Men nått och jämnt.

För sju, åtta år sedan låg Lund i topp. Åren av Alliansstyre har sänkt placeringen. Förra året fick Lund en niondeplats, i år har vi sjunkit ytterligare, till nummer 10. Vellinge och Staffanstorp har gått om oss.

Men man kan trösta sig med att Lunds gymnasieskola är bäst i landet. Vi är nummer 1 beträffande andel elever som når högskolebehörighet och nummer 2 när det gäller studenter som inom ett år efter avslutat gymnasium inleder högskolestudier.

Bakgrunden till dessa topplaceringar är förstås, utöver de kommunala gymnasiernas höga kvalitet, föräldrarnas utbildningsnivå och närheten till universitetet.

Men en annan slutsats av gymnasiernas toppresultat är att Lund skulle hamna betydligt lägre i rankingen, om grundskolan inte lyftes av gymnasieskolan. Detsamma gäller Staffanstorp, vars gymnasister oftast går i Lund.

Lunds grundskolor hör till landets sämsta

Det framgår av Lunds SALSA-resultat. När det gäller elevernas meritvärde år 9 hamnar Lund enligt SALSA på placering 177 och när det gäller godkända elever år 9 på 200.

Bottennoteringar!

Vad är då SALSA? Vi citerar Skolverkets definition:

"För att få en mer nyanserad bild av skolors betygsresultat än enbart genom att publicera de faktiska betygsresultat som skolor uppnår, har Skolverket utvecklat SALSA (Skolverkets Arbetsverktyg för Lokala SambandsAnalyser). Analysverktyget SALSA presenterar kommuners och skolors betygsresultat i årskurs 9 efter att viss hänsyn tagits till elevsammansättningen."

De viktigaste bakgrundsfaktorerna är föräldrarnas utbildningsnivå, andel elever födda i Sverige med utländsk bakgrund, andelen elever födda utomlands och fördelningen pojkar/flickor. Störst betydelse för resultaten i modellen har föräldrars utbildningsnivå.

Bottennoteringar, alltså. 177 och 200. De usla resultaten är inte förvånande. Orsaken är

Alliansens under de senaste 7 åren konsekventa nedskärningspolitik som särskilt har drabbat elever med funktionshinder och nyckelområden som hemspråksundervisningen.

En annan grundorsak är skolpengssystemet, som konsekvent verkar segregande. Mer om det nedan.

HELA STADEN AV ASCH

Argument för en grönblå stadsbyggnad. Så heter en skrift som en grupp på Alnarp just publicerat som resultat av ett projekt som initierats av Lunds kommun.

Där finns många starka argument för parker och grönområden sorterade under rubrikerna ekonomi, hälsa, livskvalitet, attraktivitet och klimat. Fyra exempel från Lund analyseras: Kvarteret Galten, Magretedal (norr om Södra vägen), Parternas gränd på Norra fälleden, och industriområdet längs Öresundsvägen.

När föreningen Rädda Folkparken i går ordnade en debatt på Stadsbiblioteket under rubriken "Lunds trängda parker" var Agneta Persson, en av författarna till skriften där och förde fram argumenten. I panelen satt två politiker representerande den borgliga majoriteten i byggnadsnämnd och teknisk nämnd, stadsbyggnadsdirektören samt en professor från Alnarp.

Alla var rörande ense om att värna parkerna. Det blev mycket tal om ytor. Beroende på vad som räknas som parkmark låg buden mellan 45 och över 60 kvadratmeter per invånare i tätorten. Men hur var kvaliteten och skötseln? Kanske vore det bättre att tala om hur mycket pengar varje kommuninnevånare satsar på parker. Det lär vara mycket mer i Malmö, men jag har inte fått fram säkra siffror. Ett "försvar" från folktoppartisten i Tekniska nämnden var att det inte bara var parkerna som var vanskötta utan även gator, cykelvägar, vatten och avlopp, ja, underhållet av i stort sett all infrastruktur har fått stå tillbaka. Och det har han ju rätt i. Han skyllde på prioritering av satsningar på vård skola omsorg, men han nämnde inte

skattesänkningar. Jag uppmanade publiken att pressa på sina politiker om resurser så att man kan få en stad med kvalitet i sina parker och andra offentliga rum.

SKOLBOLAGENS FÖRSÄMRADE RYKTE LEDER TILL MASSFLYKT

AV GUNNAR STENSSON

De senaste två åren har vi sett hur de vinstmaximerande skolbolagens utarmning av de egna skolornas resurser (färre och sämre lärare, avsaknad av skolbibliotek, avsaknad av gymnastik och idrottslokaler osv) lett till en allt snabbare elevflykt.

När friskoleföretagen satte igång drev de massiva reklamkampanjer som vädjade till de mest ambitiösa eleverna och föräldrarna. Kampanjerna hade framgång. Studiebegåvade och ambitiösa elever med högt utbildade föräldrar lockades till de nya friskolorna. Elever med rörelsehinder och andra problem uteslöts. Många friskolor kunde till en början nå goda resultat samtidigt som skolpengarna genererade vinster.

Men det höll inte i längden. Skickar man pengar som avsetts för skolfinansiering till skatteparadis utarmar man den egna verksamheten. Just de ambitiösa elever som man avsåg att locka var de första att inse detta. Flykten från friskolan inleddes, först som en liten rännil, sedan som en allt häftigare fors.

Detta ledde i sin tur till uppseende- väckande konkurser (JB-gymnasiernas sammanbrott är mest iögonfallande) som ytterligare försämrade friskolornas rykte. Det fria valet hade blivit friskolans värsta fiende.

ARBETSMILJÖVERKET GRIPER IN!

TRETTIO PROCENT AV LANDETS SKOLOR SKA INSPEKTERAS AV GUNNAR

STENSSON

Skolan betraktas oftast ur pedagogiska och sociala perspektiv, men den kan också ses ur ett arbetsmiljöperspektiv. Sjunkande resultat för svenska elever i internationella mätningar, ökad administrativ börda på lärarna, hot och våld i skolan och stora brister i skolans inomhusmiljö är arbetsmiljöproblem.

Skolan är landets största arbetsplats om man ser till antalet personer som omfattas av arbetsmiljölagen.

Från och med i höst fram till 2016 kommer arbetsmiljöverket att inspektera 30 procent av landets skolor och alla skolhuvudmän med fler än fem skolor.

Faktorer som skadlig stress, mycket arbete och otydliga krav dominerar bland anmälningarna. Både lärare och elever utsätts för hot och våld. 2011 uppgav 33 procent av dem att de utsattes för buller. Klassrum och andra utrymmen används ofta till bristningsgränsen vilket ger problem med buller och luftkvalitet.

I Lund har ett stort antal skolor och daghem angripits av mögel.

Arbetsmiljöproblemen orsakas av friskolornas strävan efter vinst och kommunernas snålhet när de för att hålla nere höginkomsttagarnas skatt skär ner på skolans kvalitet.

KOMMER LUNDS KOMMUN ATT NÅ SITT KLIMATMÅL MED 200 ÅRS FÖRDRÖJNING? AV ULF NYMARK

FN:s klimatpanel rapporterar om fortsatt ökning av koldioxidhalten i atmosfären, vilket som bekant leder till stigande temperatur. Effekterna av detta blir dramatiska för allt levande på land och i havet. Samma vecka som klimatpanelens rapport publiceras, visar den borgerliga majoriteten tydligt upp sitt ointresse – eller kanske också oförmåga – att föra en verksam klimatpolitik. Denna uppvisning sker i samband med några av Miljöpartiet-initierade ärenden i fullmäktige och i de underlag som åtföljer ärendena.

Kommunens klimatmål

Utgångspunkt för MP-initiativen är kommunens klimatmål som fullmäktige spikade år 2010. År 2020 ska koldioxidutsläppen i Lunds kommun vara högst hälften av nivån 1990, slog fullmäktige fast. År 1990 låg utsläppen av CO₂ på 407 500 ton. År 2050 ska utsläppen ligga nära noll. Fullmäktige var noga med att understryka att det var utsläppen som producerades i Lunds kommun som skulle räknas, inte utsläppen som konsumtion i Lunds kommun orsakade utanför kommungränserna.

Har utsläppen från trafiken minskat?

I en interpellation, dvs skriftlig fråga, tar Miljöpartiets Emma Berginger upp spørsmålet hur Lunds kommun efterlever förpliktelseerna i det s k Borgmästaravtalet. Detta avtal är en överenskommelse mellan europeiska kommuner att minska koldioxidutsläppen utöver de mål som EU satt upp. Lund skrev på avtalet år 2010. För Lunds del innebär detta bland annat att kommunen fram till år 2020 ska minska utsläppen från vägtrafiken med ca 25 000 ton CO₂. Som ett delmål skulle utsläppen från vägtrafiken minskas med 11 000 ton fram till år 2013. För att klara denna reduktion lovade kommunen att man skulle investera cirka 1 miljard kronor. MP frågade nu i interpellationen de M-märkta ordförandena i Tekniska nämnden respektive Byggnadsnämnden om kommunen klarar av den utlovade minskningen samt hur stor del av miljardinvesteringen som var genomförd. Vad officiell statistik visar är 2010 så har utsläppen från vägtrafiken *ökat* jämfört med basåret 1990, så frågan gällde vad som hänt efter år 2010.

Inga svar från majoriteten

Svaret på MP:s frågor uteblev. I stället fick sig fullmäktigeledamöterna till livs diverse oförskämtheter mot interpellanten och Miljöpartiet samt hänvisning till att Borgmästaravtalet gav svar på de frågor som ställts. Borgmästaravtalet, som alltså skrevs under 2010, ska alltså enligt moderaterna ge svar på hur läget är och i slutet av år 2013!

Kommunstyrelsens ordförande trixar med siffror

I en annan MP-interpellation ställd till kommunstyrelsens ordförande Mats Helmfrid

frågade Emma Berginger hur utsläppen i Lunds kommun påverkades av att det i huvudsak med förnybara bränslen eldade kraftvärmeverket i Örtofta (Eslövs kommun) togs i drift. Örtoftaverket, som ingår i Lunds Energikoncernen, innebär att fossileldade anläggningar i Lund kan tas ur bruk eller enbart stå som reservanläggningar. Den frågan fick faktiskt ett svar. Svaret är att utsläppen i Lund minskar med ca 38 000 ton. Men så tillägger Helmfrid i sitt svar

att han inte vill följa fullmäktiges beslut om hur utsläppsnivån skulle beräknas. I stället ville Helmfrid nu att räkna in den utsläppsminskning som Örtoftaverket *eventuellt* bidrar till på andra håll i landet eller internationellt. På så sätt trixar Helmfrid med siffror så att utsläppsminskningen i Lunds kommun på grund av Örtoftaverket ska minska med *mer* än *hela* Lunds Energis faktiska utsläpp! Men enbart i Helmfrids föreställningsvärd, förstås, inte i verkligheten.

Ska etappmålet nås om 200 år?

Varför försöker sig då Helmfrid på detta illusionsnummer? Helt enkelt av den anledningen att Lund ligger väldigt risigt till i förhållande till etappmålet. Emissionsreduceringarna jämfört med år 1990 är nämligen bara 3 procent – i absoluta tal 13 500 ton! Dvs det återstår reduceringar i storleksordningen 190 000 ton för att klara hem etappmålet. Trots ca 15 år av försök att minska utsläppen återstår alltså det mesta av sparbetet. Den genomsnittliga reduceringstakten under de gångna 15 åren är mindre än 1000 ton per år. Ökas inte takten kommer etappmålet om minst en halvering av utsläppen att nås – inte år 2020 – utan om mer än 200 år. Så illa behöver det inte gå, det finns en del någorlunda säkra utsläppsminskningar i sikte. Men det är långt ifrån tillräckligt - det mesta återstår att göra och det är ont om tid.

Fromma förhoppningar

De borgerliga partiernas försök att kringgå fullmäktigebeslut och att trolla med siffror bottnar i just detta: för lite har gjorts, för lite planeras och tiden rinner iväg. Och majoriteten har tydligen för avsikt att fortsätta med illusionmakeriet. Det visar beslutsunderlaget till en motion om att ta ett fastare grepp över klimatpolitiken som MP och DV gemensamt lagt fram. (Mera om detta efter fullmäktiges behandling av motionen i slutet av oktober). De framtida utsläppsminskningar som den politiska majoriteten där räknar hem är till stor del fromma förhoppningar och inte grundade i faktiska beslut om resoluta åtgärder. Tyvärr är det ingen överdrift att påstå att den politiska majoritetens så kallade klimatpolitik har karaktären av illusionstrick.

DET SJUNKANDE SKEPPET AV GUNNAR STENSSON

Kvaliteten i svensk skola har försämrats sedan 1990-talet, då den var världsledande. Även likvärdigheten har försämrats. Försämringen beror på det fria skolvalet, systemet med skolpeng, att aktiebolag får driva skolor och statens liberala tillståndsgivning till fristående skolor. Dessa strukturer sänker kvaliteten och ökar skillnaden mellan skolor. De måste förändras i grunden. Men just strukturerna vill Jan Björklund inte ge sig på. Han kan haspla ur sig kataloger av reformer som handlar om läroplan, betyg, lärarutbildning, lärarlön, lärlingar och allt möjligt annat. Han snickrar på det sjunkande skeppets inredning. Snart står han där ensam och sjunger: "Närmare Gud till dig".

Nu är det dags att skrota skolpengen!

Jag har knyckt rubriken från en debattartikel i Expressen 3/10 undertecknad av SACO-ordföranden **Göran Arrius** och ordföranden för Lärarnas Riksförbund **Bo Jansson**.

Många kommer nog ihåg hur vi, föräldrar och lärare från framför allt Klostergårds- skolan och Järnåkraskolan men också många andra, våren 2007 på flera välbesökta möten protesterade mot införandet av skolpeng i Lunds skolor. Vi påpekade att skolpengssystemet måste leda mot en alltmer ojämlig skola, samtidigt som den utarmar de kommunala skolorna. Kampen mot skolpengen utgick från Klostergårdsskolan som då, för sex år sedan, förlorade elever till friskolor i St Lars-området och, som en konsekvens av skolpengssystemet, samtidigt gick miste om nödvändiga resurser. Huvudorsaken till elevförlusten var att Klostergårdsskolan hade en stor andel invandrarelever.

Vi har länge sett vinstdrivande skolkoncerner som den jämställda sammanhållna skolans värsta fiender. Om 14 dagar kommer Jonas Sjöstedt till Lund för att debattera skolpolitiken med Jan Björklund. Han har gjort kampen mot riskkapitalbolagens vinster på skattebetalarnas bekostnad inom skola, vård och omsorg till valets huvudfråga. Inget annat land i världen utom Pinochets Chile tillåter oreglerat vinstuttag ur skolor som finansieras med allmänna medel. Kampen mot vinstuttaget är självklart politisk.

Men skolpengssystemet är väl en teknisk fråga? Ytligt sett förefaller det rättvist att varje elev förfogar över en lika stor peng. I verkligheten leder det synsättet till en fruktansvärd likriktning eftersom det helt bortser från elevernas – och skolornas - olika bakgrund och förutsättningar. Varenda elev som har någon form av funktionshinder fysiskt eller psykiskt drabbas.

Arrius och Jansson analyserar skolpengseffekten så här: ”Alla skolledare vet att det är de sista eleverna i varje klass som ger skolan extra resurser och vinst för privatägda friskolor. 30 elever istället för 25 ger möjlighet att ha tillräckligt med lärare och bra undervisning. Med färre elever hamnar skolan i en nedåtgående spiral. Personal måste sägas upp, skolan får sämre rykte, ännu färre söker sig dit och så vidare.”

”Dagens konstruktion av skolpengen driver utvecklingen mot en mer och mer ojämlig skola. Det leder till ökade skillnader bland befolkningen och därmed på sikt ökade

konfliktnivåer. Vi tar inte till vara på hela befolkningens begåvning, vilket är ett slöseri inte bara för enskilda individer utan också för hela samhället. Därför bör regeringen överväga och utreda en mer differentierad nationell finansiering av skolan som tar hänsyn till elevers bakgrund.”

Det är inte jag som påstår det. Det är ordförandena för SACO och LR.

En sak till: tar man bort skolpengen tar man bort källan till riskkapitalisternas vinst.

Hur har det då gått för Klostergårds- skolan de gångna sju åren? Skolan och dess lärare tog upp striden mot skolpengssystemet våren 2007.

Striden mot skolpengen riktade uppmärksamheten mot skolan. Lärare och skolledning ökade tillsammans med föräldrarna takten i det redan inledda arbetet att höja skolans kvalitet och nådde snart stora resultat som t ex framgångarna i de nationella schackmästerskapen och prisen för integration.

Det ledde i sin tur till att allt fler barn sökte sig till Klostergårdsskolan så att elevantalet nu ökat med 25-30 procent sedan 2007 – tillsammans med resurserna via skolpengarna.

Skolpengssystemet, som hotade att utarma Klostergårdsskolan, har i stället gett vinst. Det fria valet, som orsakade nedgång i elevantalet, har vänts till sin motsats. Allt väl, således?

Nej! Succén för Klostergårdsskolan är ett undantag. Beläggen för detta är många. Skolverkets rapport ”Likvärdig utbildning i svensk grundskola” visar ökade skillnader mellan elever och mellan skolor. Detsamma visar PISA-undersökningarna.

Bo Malmberg med flera på Kulturgeografiska institutionen vid Stockholms universitet har funnit att det är det fria valet av skola som är huvudför-klaringen till segregationen.

Anders Trumberg från Örebro universitet har kommit till samma resultat.

Böhlmark och Holmlund som skrivit studien ”20 år med förändringar i skolan: Vad har hänt med likvärdigheten?” drar slutsatsen: ”Resultaten pekar entydigt på att en ökad friskoleandel leder till ökade skillnader mellan skolor i betygsgenomsnitt och i elevsammansättning.”

Rothsteins och Blomqvists bok ”Välfärds-statens nya ansikte” utmynnar i konstatandet: ”De internationella erfarenheterna av marknadsstyrning inom skolan visar tydligt att ökande segregation kan bli en oönskad bieffekt av valfriheten.”

Vänsterpartierna får mycket att göra för att återupprätta den svenska skolan efter valet 2014 – och det kommer att ta tid - men de har klart för sig vad som måste göras. En huvudpunkt handlar om skolans finansiering.

STADS- OCH LANDSBYGGNADSIDEAL AV JÖRGEN L.

Under många år nu har huvudorten i Lunds kommun varit hemsökt av utvecklingen där inte verkar finnas någon egentlig opposition längs någon del av politiska skalan. Först vid senaste huvudlöshet dvs spår väg till Clemenstorget, en ren skrytbana för ändlöst expanderande Science Villageprojektet i norra stadsdelarna verkar de tunga värdenas borgerlighet äntligen börjat röra på sig. Nån rödgrön opposition mot tidens krafter finns knappt längre, utom via enskilda personer i politiska periferin och framför allt gröna ideologin har ända sen Birger Schlaugs dagar beskrivit en bana av permanent reträtt där nyckelaspekter i en alternativ och

frestas man formulera det antikapitalistisk samhällsvision, som decentralisering och en kulturbaserad utveckling ogenerat sålts ut.

Gröndelen av (v) så att säga med tidigare i vart fall aktningvärd närvaro i Lund har förvandlats till ett kotteri eller rentav sekt kring vissa enskilda vars personliga kvalifikationer företräda och förvalta ett rikt idéarv i offentliga positioner efterhand kom att sättas stora frågetecken kring. I synnerhet som inga redovisningar skett trots maktnära tidigare uppdrag på riksnivå inom transportpolitiska sektorn. "Det är samma utveckling överallt" är vad svar jag fick till invändningar mot den gränslösa märklighet som damp ner om nu våren eller hösten 2005 alltså propositionen som snarast borde kallas villkorlös kapitulation eller politiskt högförräderi, mot ideologiska grundvärden. Citatet nyss är inte från uppdragsbeklädaren, därifrån blott tystnad och med redovisad attityd kan i princip all progressiv eller samhällsalternativ aktivitet inställas. Den inte klarar permanenta uppförbackens internationella projekt var god välj ett "pragmatiskt". Nå, åter till vår alltmer sönderhackade "huvudort" hemmavid.

Samtliga väl byggnadstillskott i offentliga miljön under snart senaste decenniet har varit estetiskt fientliga och aggressiva, präglade av otrevnad och en likgiltig fulhet under ledstjärna av ett slags antihumanistisk avantgardism, prishöjd och trendigt uppburen men helt inkapabel att vinna människornas hjärtan samt utgöra delar av en fungerande social gatumiljö eller dito parkomgivningar, som nere vid Arenan. Och att böjt nacke inför politiska kejsarligheten i Domkyrkorådet samt drivande tjänstemän i

stiftsadministrationen så att staden eller dess urbana rester snarare fick en plattöken istället för park med syrener och gräsmattor är förutom allmänna pastor Jansson framtoningen nog att desavouera Antje Jackelén, för befordran till Uppsala. Nog om det. Ser gärna att ett nytt styre i Rådhuset 2014 redan nu förklarar vilka förvaltnings- och områdesplanansvariga, speciellt vissa landskapsarkitekter som inte ska påräkna fortsatt förordnande eller anställning "förtroende saknas". Eller på grov förekommen anledning, snarare.

Nå, parken söder om Zettervallska "idealmedeltida" domen ju en lätt sak återställa, markägarfrågan obetaget och vidare borde predikanten i statyform ges respass till norrsidan beledsagat av en rejäl utglesning i Lundagård så att en inbjudande miljö sitta ner, skapas. Vårre är det med 70-talets myckna modernistiska krafs och div stadsbildsmässiga osmältbarheter där Malmborgskvarteret jämte efterföljande hus, intar en särställning ifråga om nollgestaltad hiskelighet. För visst vore det charmant om "Vita slottet" kunde återskapas - om så blott i en retroinklädning vilken även flyttar baks gatulinjen. Så har vi samtida, högst nyliga vulgärfunkiga vanställandet av Saluhallen resp Stadsparkscaféet en tack och lov begränsad "remake", som åtagande.

Hela området bak Stadsparken borde förresten bli föremål för en ny plan med retrospektiva utgångspunkter, pulkabacken åter såklart och vad P-slottet invid spåren beträffar, antingen rivning eller ett stycke "creative gardening" med liangrönka att dölja grösligheten - sen ifrågavarande putsats. Så glas- och plåtschabraket sist, alltså kyrkans Besökscentrum där trappdelen mot Kyrkogatan rivs, kastanjerna återkommer bak sitt plank åtminstone delvis, plåtvingen ovanpå självklart avlägsnas och även här kan klättergrönka få dölja

huvudlösheten. Svetsa en armeringsjärnställning på fasaden och låt rosa-vit clematis täcka prisbelönda eländet! Låt mig återkomma till lyfta anusfingret, alltså delen mot domen. Kan i sammanhanget knappt bärga mig inför reaktionerna från baskiska arkitekten. Kan vi rentav bli stämnda? Nästa stadsmiljöpris till Sven Karlsson!